

A milliárdos alkoholista látnok

2018 augusztus 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A gondolkodás képessége megadatott nekünk. Nem szabad hagyni, hogy ez az Isten adta adomány elkorcsosuljon.

„Minden, amit hallunk, vélemény, nem tény, és minden, amit látunk, néz?pont, nem a valóság.” *(Marcus Aurelius)*

Néha annyira bonyolult eldönteni, hogy ki a jó, ki a rossz, hogy mi a helyes döntés és melyik a helytelen, hogy az ember épp csak bele nem bolondul. Mint amikor saját parányiságunknak ébredünk tudatára egy csillagfényes éjszakán az égre nézve. S fokozottan érvényes ez abban az esetben, ha érzéseink oly módon irányítva vannak, hogy már maga az irányítás ténye is burkolatlan szándék. Ilyenkor kell leülni, aztán szép csendben átgondolni, kik is vagyunk valójában, hová is tartunk igazából. Valamint hogy céljaink elérésére melyek azok az eszközök, amelyek még megengedhet?ek, s mik azok, amikt?l bármilyen körülmények között tartózkodnunk kell.

A kígyó vacsorája

Úgy jött elém a semmib?l ez a két film a Facebook Univerzumban, mint az expresszvonat. Nyersen, felkészületlenül ért. Az egyiken egy indiai férfiközösség ver szét botokkal egy óriáskígyót, amelyik egy kiskutyára tekeredik. A másikon egy oroszlánfalka n?stényei mentenek meg egy kölyök oroszlánt a kígyó halálos szorításából. A szívecskés lájkok természetesen mindkét esetben úgy repkedtek a megosztásoknál, mint Deus ex machina következtében elkerült tömegkatasztrófa után a hálás és megkönnyebbült ?rangyalok szárnyai.

Hiába, na. Ezek a cuki, sz?rös kis apróságok megmenekültek a biztos haláltól. És ez mindent megér. Még akár azt is, hogy az India-szerte az utcákon védtelen hajléktalanokra, koldusokra, kisgyerekekre vadászó, hatalmas falkákba rendez?dött kóbor ebek id?nként elevenen faljanak fel valakit. Még azt is megérte, hogy a kis oroszlán tovább éljen. Mondjuk egészen addig, amíg a falkába új alfahím nem kerül, aki majd szépen megfojtja ?t is és többi kölyöktársát is, hogy a n?stények újra tüzelni kezdjenek, s az ? utódaival legyen feltöltve a kompánia.

A rusnya kígyót pedig ott egye meg a fene. Minek él az ilyen? Az almát is hogy odacsábította Éva kezébe, nem? Meg hát… különben is egy undormány. Hideg, nyálkás, rosszindulatú, nem egy emberbarát teremtmény. Az ilyennek egy a sorsa: hogy botokkal verjük agyon, vagy legalább elkergessük még a házunk tájáról is.

Persze van itt néhány zavaró tény. Ezeket csak félve árulom el azoknak, akik elavult monotípiáikat már réges-rég a sokkal jobb min?séget nyújtó sztereotípiára cserélték. Szóval, hogy is mondjam, a kígyó nem nyálkás. És nem is hideg. Valamint jó néhány fajtája legalább annyira domesztikálható, mint a háziállatként „funkcionáló”, máskülönben meglehet?sen autoriter személyiség? macska.

A „legborzalmasabb” tény viszont az, hogy a kígyó nem rosszindulatú. Támadása mindig célzott és funkcionális. Mivel a kígyó egy állat, ezért minden cselekedetét két dolog vezérli: az élelemszerzés és a fajfenntartás. Ebben tehát nem különbözik azoktól a szociopata emberekt?l, akik önös céljaik eléréséért mindenféle emberi érzelmek kimutatása, és f?leg megélése nélkül törnek el?re.

Hogy mennyire sokat jelenthet a prekoncepcionális néz?pont, azt mi sem példázza jobban, mint egy ausztrál kísérlet. Ennek a különös emberkísérletnek a bemutatásával fotóm?vész barátom, Verdes Miklós ismertettet meg.

A milliárdos alkoholista látnok

Felkértek hat fotográfust, hogy fényképezzenek le egy középkorú úriembert. A fotósok mindegyikének elmondták, hogy az illet? férfir?l mit kell tudni. Csakhogy minden egyes háttértörténet fikció volt, ugyanis a szóban forgó modell színészként keresi a kenyerét.

Volt olyan fényképész, akinek azt mondták, a férfi börtönviselt ember. Akadt, akinek azt az információt adták, hogy öner?b?l milliárdossá vált vállalkozó. Más azt az értesülést kapta, hogy a férfi életment?, stb. Mindegyik történet különböz? volt, s minden történet egyfajta katarzisra futott ki. Ezek egy része negatív, míg más része pozitív katarzissal bírt.

A kedves olvasó már bizonyára kitalálta, hogy ezek a fülbe súgott instrukciók nagyban meghatározták az elkészült portrék milyenségét. A fotósok ugyanarról az emberr?l homlokegyenest más képeket készítettek. Mindegyik képen igyekeztek ráer?síteni az általuk kapott „tényekre”. Az elkészült fotókon kristálytisztán megjelent a halász, a gyógyult alkoholista, a látnok, a börtöntöltelék, az életment? és az önerejéb?l milliárdossá lett üzletember

személyisége. Egyszóval az, akinek az adott fotós hitte a modellt.

A zsánerfotózás után a fényképészek el is mondták, miért azt a fajta beállítást, azt a megvilágítást, azt a sz?r?t alkalmazták. A hat fotós mindegyike igyekezett sztereotip módon ráer?síteni a modellr?l el?zetesen hallott fals információra.

Miután az elkészült képeket kiállították, behívták a fotósokat, akik valósággal megrökönyödtek a képek láttán. Mármint azon az ordító különbségen, amely az általuk készített fotó és a többi kép között volt. Ugyanarról az emberr?l.

***

Akár kígyó, akár milliárdos, akár halász, az sosem árt, ha az általunk látott képsorokon elgondolkodunk. Az elménkbe kerül? információk túlnyomó részét vizuálisan kapjuk. Amennyiben a látottak még hangban is meger?sítést nyernek, sokkal teljesebb képet kapunk. Ha azonban a fotón, filmen vagy videón látható történéseket szándékosan hamis narratívával látják el, azzal még a sátánból is angyalt tudnak varázsolni, s a legrosszabb rosszat is képesek úgy elénk tálalni, mint szükséges jót.

A gondolkodás képessége megadatott nekünk. Nem szabad hagyni, hogy ez az Isten adta adomány elkorcsosuljon.

Varga-Bíró Tamás - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló